

2023_Anul Aurel C. POPOVICI (XII): medicul apolzan Ilie Beu

- un chip de medic creștin! - lecțiile doctorului Ilie Beu?

- înainte, cu deviza: lumină, virtute, frăție! - „Urlați”, Orlat?

tribunism

șagunism

România Jună

deviza: **lumină, virtute, frăție** cu **România întregită!** **2023**

Lecțiile doctorului Ilie Beu!

Sănătatea este comoara cea mai prețioasă!
L-am cunoscut în ipostaza de profesor și doctor, cucerindu-ne de la prima lui lecție, prin înfățișarea lui stilată, prin un grai ales și proaspăt și prin noutatea cunoștințelor!

luând rolul conductorului de tren a strigat pe peron: „Urlați” (în loc de Orlat) 5 minute!

generația pregătirii și înfăptuirii
- unii pe teren politic, alții pe teren cultural și în fine alții pe teren economic - a Unirii tuturor Românilor!

Era doar fecior de țaran din Apoldu de Jos ...!

CRITICA **Critica lucrării lui Beu!**

1884 **Anul tribunistului Aurel. C. Popovici**

1864 1947

președinte Banca Albina (1918-1947)

dr. Ilie Beu

Institutul de credit și economii „Albina” 1871

În anul 1887, Aurel C. Popovici a inițiat - împreună cu Virgil Onițiu - almanahul „României June”. Tot în 1887 - în 6 mai -, Aurel C. Popovici a prezentat conferința „Critica lucrării lui Beu”, în aceeași ședință în care colegul Ilie Beu (19.11. 1864, Apoldu de Jos-1947, Sibiu) prezenta conferința „Creerii și spiritul”. Despre dr. Ilie Beu - profesor, funcționar superior și directorul Băncii „Albina” Sibiu -, nu au apărut lucrări monografice. El a fost al doilea fiu (din cinci) ai agricultorului Moise Beu și Maria (născută Nicoară), studiile primare făcându-le în satul natal și liceul la Sibiu. După bacalaureat (1884), s-a înscris la Facultatea de Medicină a Universității Viena (primii doi ani), transferându-se și continuând la Graz, pentru a promova medic, în 1890. Reproducem din biografia - sintetizată de prof. univ. dr.Eugen Străuțiu -, din „Țara Secașelor. Istorie, Cultură, Personalități” (2007): «De la 1 august 1891 până la 30 octombrie 1893 a fost medic pentru pretura Săliște, iar de la 1 mai 1894 a fost medic al Seminarului arhidiecezan din Sibiu. Aici a rămas până la sfârșitul vieții. În mai 1894 a fost numit și profesor de igienă pastorală la seminar, unde a funcționat neîntrerupt până în 1912. A revenit ca suplinitor pe aceeași funcție în anii 1917-1919. Iată cum îl vede ca profesor Nicolae Regman, care mai târziu va deveni și el profesor: „L-am cunoscut în ipostaza de profesor și doctor, cucerindu-ne de la prima lui lecție, prin înfățișarea lui stilată, prin un grai ales și proaspăt și prin noutatea

cunoștințelor. Ne-am interesat mai deaproape de unde vine acest bărbat în floarea vârstei, cu părul negru, tuns mărunț, cu mustața retezată cu îngrijire, cu fruntea înaltă și senină, cu ochi ca două picături de păcură, luminând o față bronzată și îngrijită, purtată de un trup svelt de țăran bine legat. **Era doar fecior de țăran din Apoldu de Jos,** sat așezat în marginea ținutului poreclit de mărghinenii Săliștei, ținutul Coldanilor ... **Lecțiile doctorului Ilie Beu se deosebeau în măsură prea simțită de lecțiile celorlalți profesori,** pe care ni-i hărăziseră, pe vremea aceea, împrejurările grele. **Fraza lui era îngrijit rotunjită,** stăpânită de prospețimea unei limbi care, odrăslită din poezia lui Eminescu, devenea tot mai mlădie, tot mai fermecătoare, tot mai dulce - chiar decât fagurul de miere. Problemele cele mai anevoioase ale igienei sociale știa să ni le prezinte delicat, dar convingător, trezind în sufletul nostru râvnă pentru a ne însuși cât mai multe cunoștințe trebuitoare **pentru apărarea sănătății de mâine a turmei credincioase**". A tipărit lucrările „**Igiena școlară**”, Sibiu, 1904; „**Cărticica sănătății**”, 1905. A tradus cartea dr. Adolf Juba, „**Biologia și igiena omului**” - Sibiu, 1911. (...) Ioan Lupaș își amintește că, la moartea sa, avea în manuscris neterminat, o monografie a satului Apoldu de Jos».

În mediul online apar informații care ne pot ajuta să-l cunoaștem pe dr. Ilie Beu: «Activitatea de medic și-a început-o în **Orlat**, în august 1891, unde a lucrat până în octombrie 1893, când s-a mutat la Sibiu, ca medic practician și profesor de igienă la Institutul Pedagogic - Teologic din Sibiu (până în 1926). Este unul din participanții la Marea Unire de la 1 decembrie 1918, reprezentând electoral Sibiu - Cetate, întreaga viață fiind animat de o deviză asumată „**Înainte, deci, la lucru, cu deviza: lumina, virtute, frăție cu România întregită!**”. Pentru întreaga activitate a fost decorat cu „**Coroana României în gradul de comandor**”. Este memorabilă replica acestuia, în drum spre Alba Iulia (la 1 Decembrie 1918), când luând rolul conductorului de tren a strigat pe peron: „**Urlați**” (în loc de Orlat) **5 minute!**” publicul gustând gluma a urlat de bucurie, timp de 5 minute.

În lucrarea „**Cărturari sibieni de altădată**”, acad. prof. dr. Mircea Păcurariu a dedicat un capitol și dr. Ilie Beu: «Inițial nu aveam de gând să-l trec în această carte pe medicul, profesorul de igienă și președintele Băncii „Albina”, Ilie Beu, dar recitind paginile emoționante scrise despre el de profesorul-academician Ioan Lupaș în 1947, mi-am dat seama că așa fi făcut o mare greșală, căci Ilie Beu a fost o personalitate de excepție a Sibiului de altădată. (...) Starea materială mai bună a părinților le-a permis să-și dea copilul - după terminarea școlii „poporale” din sat - la Gimnaziul maghiar din Sibiu (1875-1883), actualul Colegiu „Gheorghe Lazăr”, unde a fost coleg cu Octavian Smigelschi, viitorul pictor al catedralei mitropolitane din Sibiu și cu Ștefan Cicio Pop, viitor avocat, implicat direct în realizarea Unirii din 1918. Profesorul Ioan Lupaș - care l-a cunoscut bine - scria că era premiantul clasei, fapt pentru care a primit și un premiu de 10 galbeni, din așa numitul „Fond Rudolfin”, spre marea indignare a profesorului de Istorie, călugărul iezuit Palzer. Tot profesorul Lupaș scria că în anii de liceu citea cu regularitate revista „**Convorbiri Literare**”, la care era abonat avocatul Dr. Dumitru Răuciu, autorul primului manual de Stenografie în românește. Spre deosebire de mulți dintre tinerii ardeleni de altă dată, absolvenți de Gimnaziu, care își îndreptau pașii spre Institutul teologic din Sibiu, **Ilie Beu s-a decis să facă studii de Medicină.** (...) În 1918 a fost ales președinte al Consiliului de Administrație al Băncii „Albina” din Sibiu, post pe care l-a deținut, cu demnitatea și devotamentul specific generației sale, până la moarte, deci aproape trei decenii. Activitatea lui ca „economist” ar merita o cercetare din partea unui specialist în astfel de probleme. Doctorul, profesorul și directorul de bancă Ilie Beu s-a stins din viață la Sibiu, la 27 octombrie 1947. (...) Tot Ioan Lupaș îi făcea și această succintă caracterizare:

„În toate manifestările sale de ordin social și intelectual, s-a afirmat ca om al credinței fără greș, al disciplinei, al ordinii și al muncii nepregetate, obișnuit să-și facă datoria deplin, în orice împrejurare și să cinstească orice loc în care a fost chemat să aducă o contribuție, în măsura talentelor și a dispozițiilor sale sufletești” (...) **Iată un chip de medic creștin care ar putea fi urmat și de cei de azi**». În aprofundarea documentării, recomandăm a se consulta - la Biblioteca ASTRA Sibiu - lucrarea „**Biologia și igiena omului pentru uzul școalelor civile și superioare de fete**” de dr. Adolf Juba docent universitar, medic școlar și profesor de igienă (Nagyszeben, 1911). În „Introducere” se precizează „**Importanța sănătății**”: «Sănătatea este comoara cea mai prețioasă a omului. Fără sănătate el nu poate îndeplini muncă corporală și spirituală, ori o îndeplinește rău, durata vieții se scurtează, copiii rămân înapoi în dezvoltarea lor. (...) „Igienă” ne arată împrejurările, cari influențează sănătatea în mod binefăcător ori stricacios, ea ne învață cum să ne folosim de ele ori cum să ne scutim contra lor. Ca să putem urma cu folos învățăturile igienei, trebuie să cunoaștem corpul omenesc».

Îngura fotografie publicată a dr. Ilie Beu, am regăsit-o în „**Revista economică**” nr. 11 din 18 martie 1944, în articolul „**O jumătate de veac în slujba vieții bancare românești. Dr. Ilie Beu președintele Băncii Albina 1894-1918-1944**”. Aici, aflăm amănunte importante privind parcursul biografic: «practica medicală a început-o în August 1891 la Orlat, iar în Ianuarie 1894 s'a stabilit la Sibiu (...) **dl Dr. Ilie Beu a reprezentat orașul Sibiu** la Adunarea Națională dela Alba-Iulia din 1 Decembrie 1918 și a fost senator în anii 1920-1922 și 1926-1927 (...) **Cariera Președintelui Dr. I. Beu, este mult și încă în condiții optime cariera tuturor intelectualilor noștri vrednici din generația D-Sale, generația pregătirii și înfăptuirii - unii pe teren politic, alții pe teren cultural și în fine alții pe teren economic - a Unirii tuturor Românilor**».

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<https://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2023-anul-a-c-popovici-xii-medicul-apolzan-ilie-beu-un-chip-de-medic-crestin-lectiile-doctorului-ilie-beu-inainte-cu-deviza-lumina-virtute-fratie-urlati-orlat-169018.html>

Eveniment Actualitate Stiri de pe strada mea Sport Cultura Sanatate Timp liber Tribuna femeilor Descopera lumea

Tribuna
Dintotdeauna pentru totdeauna!

2023-Anul A.C. Popovici (XII): medicul apolzan Ilie Beu - un chip de medic creștin! - lecțiile doctorului Ilie Beu? - înainte, cu deviza: lumină, virtute, frăție! - „Urtați”, Orlat?

Marius HALMAGHI 19.03.2023 21:00 204 vizualizari 1 comentariu

PREMISA UNUI DEZASTRU

În: *Tribuna*, 19 martie 2023